

לקוטי אמרים

אלא שלמטה

הוא תחת הזמן ובאותה שעה לבדה שעוסק בה בתור'
או במצוה כי אח"כ אם עוסק בדבר אחר נפרד מהיחוד
העליון למטה. והיינו כשעוסק בדברים בטלים לגמרי
שאינ בהם צורך כלל לעבודת ה' ואעפ"כ כשחוזר ושב
לעבודת ה' אח"כ לתורה ולתפלה ומבקש מחילה מה'
על שהיה אפשר לו לעסוק אז בתורה ולא עסק ה' יסלח
לו כמארו"ל עבר על מצות עשה ושב לא זו משם עד
שמוחלין לו. ולזה תקנו ברכת סלח לנו שלש פעמים
בכל יום על עון ביטול תורה שאין אדם ניצול ממנו בכל
יום וכמו התמיד שהיה מכפר על מצות עשה. ואין
זה אחטא ואשוב אא"כ שבשעת החטא ממש הוא
סומך על התשובה ולכך חוטא כמ"ש במ"א: ובזה
יובן למה צוה משה רבינו ע"ה במשנה תורה לדור
שנכנסו לארץ לקרות ק"ש פעמים בכל יום לקבל עליו
מלכות שמים במסירת נפש והלא הבטיח להם פחדכם
ומוראכם יתן ה' וגו' אלא משום שקיום התורה ומצותיה
תלוי בזה שיזכור תמיד ענין מסירת נפשו לה' על יחודו
שיהיה קבוע בלבו תמיד ממש יומם ולילה לא ימיש
מזכרונו כי בזה יוכל לעמוד נגד יצרו לנצחו תמיד בכל
עת ובכל שעה כנ"ל: